

ואמר רבנו ז"ל בפירוש שפ"ק שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידי איש בשך ואפ"ל צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים וזכו

(שם ה'גמ"ט) ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון שע"ב יתרו תשפ"ד

טעמו וראו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יקרה ויגאל
לפי מדרגתו יקרה ויגאל

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

והייתם לי סגולה

הבוחר בעמו ישראל באהבה

וזאת הבחינה היא סוד סתרי הבחירה שאי אפשר להבין איך ה' יתברך מסייע את האדם והכל ממונו יתברך לבד, כמו שכתוב כי ממך הכל וכו'. ואף על פי כן יש להאדם בחירה וכנ"ל שזהו בחינת ה' מסיני בא וזרח משעיר למו וכו'. **שה' יתברך החזיר התורה לכל העובדי כוכבים ולא רצו לקבלה עד שבאו ישראל וקבלוה**, דהינו שה' יתברך האיר עליהם ורמז להם רמזים שיתקרבו אליו ולא רצו לקבלה. אבל ישראל **תכף כשרמז להם והאיר עליהם ורצה לסייעם ולקרבתם, תכף רצו אחריו באהבה ונתקרבו אליו** וכמו שכתוב משכני אחריך נרוצה. ופרש רש"י שם שיתכף כשהתחלת למשכני לרמז לי על ידי שלוחך שאתה רוצה לקרבני. אזי תכף אחריך נרוצה באהבה. והקדמתי נעשה לנשמע. וכמו שכתוב אזנים פריית לי וכו'. אז אמרתי הנה באתי. ופרש רש"י שם גם כן שה' יתברך רמז להם לקרבתם בחינת אזנים פריית לי וכו' ואזי תכף אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר לעשות רצונך אלקי חפצתי. כי חפצתי תכף באהבה ובשמחה לרדף ולרוץ אחריך ולמסור נפשי על קדשת שםך.

נמצא שיש כאן שני בחינות. שלפי פחיתות דעת האדם נראין כסותרין זה את זה, כי **בבחינה אחת נראה שה' יתברך בחר בישראל בחנם בחסדו הגדול לבד. וזה בודאי אי אפשר להבין מה בחר בעם מכל העמים אשר באמת נקראים ישראל בשביל זה עם סגלה**, כי סגלה היא בחינת דבר שאי אפשר להבין, אבל יש בחינה אחרת שישאל זכו להתדבק בה' יתברך ולבחר בו יתברך כאשר גם זה היה באמת, כמו שכתוב, זכרתי לך חסד נעוריה אהבת כלולתיה לכתף אחרי במדבר וכו'. ועל ידי בחינה זו בודאי מגיע לישראל לקרבתם בכל עז. אבל באמת על ידי בחירתם לבד של ישראל לא היה אפשר להם להתקרב לה' יתברך. כי לא היה להם כח לעמוד כנגד היצר הרע והסטרא אחרא המונע ומבלבל אותם ועקר התקרבותם שזכו להתקרב ולהתעורר אליו יתברך היה על ידי סיוע גדול דלעלא. וכמו שכתוב אתה תומיה גורלי ופרש רש"י אתה הנחת ידי על חלק הטוב ואמרתי לי את זה בחר לך. **ואלו השני בחינות הם מתקבצים יחד. שה' יתברך בחר בישראל וישראל בחרו בה' יתברך.** ומהיכן היתה ההתחלה. זה הענין מסוד סתרי נסתרות שאי אפשר להבין כלל.

ליקוטי הלכות ברכת הריח ד' מו

עמוד זה נדבת הר"ר שמעון ישראל טוטיאן הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי למזל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

עֵתָה יִדְעֵתִי כִי גָדוֹל ה'

עֵקֶר תַּעֲנוּגָיו וְשַׁעֲשׂוּעֵיו
וְהַתְּפָאֲרוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ

עֵקֶר הַהֶתְפָּאֲרוֹת וְהַשַּׁעֲשׂוּעִים שֶׁל ה' יִתְבָּרַךְ הוּא עַל יְדֵי חֲדוּשִׁים דִּיקָא. דְּהֵינּוּ כְּשֶׁעוֹלָה הַתְּפָאֲרוֹת חֲדָשׁ לְמַעְלָה. דְּהֵינּוּ כְּשֶׁמִּתְקָרֵב הָרְחוֹק לַה' יִתְבָּרַךְ, וְכַמְבָּאָר בְּהַתּוֹרָה הַנ"ל שֶׁעֵקֶר הַהֶתְפָּאֲרוֹת הוּא כְּשֶׁאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל נִתְקָרֵב לַה' יִתְבָּרַךְ וְנִתּוּסַף עוֹד אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂרוּצָה לְעַבְדוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי הוּא עֵקֶר הַהֶתְפָּאֲרוֹת שֶׁל ה' יִתְבָּרַךְ.

וְכֵן מוּבָן וּמְבָאָר בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת שֶׁכָּל הַהֶתְפָּאֲרוֹת שֶׁה' יִתְבָּרַךְ מִתְפָּאֵר בְּיִשְׂרָאֵל אֵינּוּ עוֹלָה כָּלֵל כְּנֶגֶד הַהֶתְפָּאֲרוֹת הַחֲדָשׁ שֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה כְּשֶׁמִּתְקָרֵב אֶחָד מִחֲדָשׁ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְרוּצָה לְעַבְדוֹ בְּבַחֲיַנַּת כַּד אֲתִי יִתְרוֹ וְכוּ' כְּדִין אִסְתִּילֵק וְאֲתִיקֵר שְׁמָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֵלָא וְתַתָּא, שֶׁעֵקֶר גְּדֻלָּתוֹ וְהַתְּפָאֲרוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ הוּא כְּשֶׁמִּתְקָרְבִים הָרְחוֹקִים לַה' יִתְבָּרַךְ.

כִּי הַהֶתְפָּאֲרוֹת הוּא בְּחִינַת לְבוּשִׁים בְּחִינַת ה' מְלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ וְכוּ'. וְעֵקֶר חֲשִׁיבוֹת הַלְבוּשִׁים הוּא כְּשֶׁזּוֹכִין לַעֲשׂוֹת בְּחִינַת לְבוּשִׁין חֲדָשִׁים לַה' יִתְבָּרַךְ שְׁנֵה עֵקֶר כְּבוֹדוֹ וְהַתְּפָאֲרוֹתוֹ, כִּי אֵין הַמְּלֶךְ מִתְפָּאֵר בְּלְבוּשֵׁי מַלְכוּת שֵׁישׁ לוֹ מִכָּבֵד, אֲפֹלוֹ אִם הֵם יְקָרִים מְאֹד, כְּמוֹ שְׁמִתְפָּאֵר בְּלְבוּשׁ חֲדָשׁ וְגוֹן חֲדָשׁ, שֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה עַל יְדֵי שְׁנֵתְקָרֵב הָרְחוֹק לַה' יִתְבָּרַךְ שְׁנֵה עֵקֶר שַׁעֲשׂוּעֵיו וְהַתְּפָאֲרוֹתוֹ וְכְבוֹדוֹ וְגְדֻלּוֹ. כִּי תַעֲנוּג תְּמִידִי אֵינּוּ תַעֲנוּג, וְעַל כֵּן עֵקֶר תַּעֲנוּגָיו וְשַׁעֲשׂוּעֵיו וְהַתְּפָאֲרוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ הוּא עַל יְדֵי חֲדוּשִׁים דִּיקָא.

ליקוטי הלכות ברכת המזון ד' יא

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לא תשא את שם ה' א

עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה

מבאר ומוכן בכל דברי רז"ל, ובפרט בזהר הקדוש ובכתבים, שעקר שלמות האמונה הקדושה הוא להאמין שה' יתברך רוצה בעבודת האדם בזה העולם אף על פי שאי אפשר להבין זאת בשכל אנושי בשום אופן, אף על פי כן כבר גלו לנו אבותינו ורבותינו הקדושים מימות אברהם ע"ה ומשה רבנו שהאמת הוא בן וזה כלל ויסוד כל תורתנו הקדושה. וכמו מי שהוא כופר במציאותו יתברך ח"ו הוא כופר ומין ימח שמו, כמו בן אפלו אם אומר שמאמין במציאותו יתברך, וכופר בזה, שאינו מאמין שהוא יתברך חפץ בעבודתנו הוא גם בן כופר ומין וכו', כי לא ברא הוא יתברך את העולם שתהיה תהו ובהו כמו שהוא, כי אם לשבת יצרה, לישב אותה בבני אדם בני דעה שיכירו את גדלתו ומלכותו ויעבדו אותו בזה העולם המעשה דיקא.

וזהו עקר החלוק שבין ישראל לבין הכופרים והמחקרים, כמו ששמעתי מפי אדמו"ר ז"ל שהמחקרים חקרו בגדלת הבורא יתברך עד שהשיגו כמו שהוא האמת – שאי אפשר להשיג ולהבינו בשום אופן בשום מחשבה ודעת ושכל, כי לית מחשבה תפיסא בה כלל. אבל זה אי אפשר להשיג ולהבין בשכלם איך שיך איזה מצוה ועבודה לעבדו יתברך בהם כי זה אי אפשר להם להשיג בדעתם כלל וזה עקר בפירתם, ומחמת זה הם רחוקים מהאמת כל כך, כי עקר אמונה השלמה וכו', שאף על פי שה' יתברך מרומם ומנשא מכל העבודות של האדם אף על פי כן הוא חפץ בעבודתנו, כמו שכתוב, ואביתה תהלה מגושי עפר וכו' רק שאי אפשר להבין זאת בשכל:

וזהו בחינת האסור לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא, כי לא תהו בראה וכו'. כי אלו הכופרים הנ"ל הם בבחינת מזכירין שם שמים לבטלה, כי אפלו המודים על האמת, כי מודים במציאותו יתברך באמת, אף על פי כן מאחר שכופרים בעבודת המצות של ישראל בזה העולם המעשה דיקא הרי הוא כאלו שמו יתברך שהוא כלל בריאת העולם, הוא ח"ו לשוא ולהבל.

ליקוטי הלכות שבועות ב' ב

עמוד זה נדבת הר"ר ישראל נחמן שפירא הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

זמור את יום השבת לקדשו

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לְזָכוֹר וּלְהַשְׁתַּזְקֵק לְקִדְשַׁת שַׁבָּת

ובְּאִמַּת אִם הָיָה זֹכֶה כָּל אֶחָד בְּשַׁבַּת עַל כָּל פְּנִים לְהִתְפַּלֵּל בְּכֹונֶת הַיָּלֵב בְּשִׁלְמוֹת וּלְקַבֵּל הַאֲרֵת קִדְשַׁת שַׁבַּת קוֹדֵשׁ בְּשִׁלְמוֹת בְּכָל לֵב וּנְפֶשׁ וְכוּ', אִזּוּ בְּיָדָיו לֹא הִיָּתְהָה הַשְּׂכָחָה יְכוּלָה לְהִתְגַּבֵּר כָּל כּוֹף גַּם בְּיָמֵי הַחֹול, וְעַל כֵּן הִתְלַמִּידֵי חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים הֵם נִקְרָאִים בְּחִינַת שַׁבַּת גַּם בְּיָמֵי הַחֹול. אִדָּה, אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים, מִחֲמַת שְׁגֵם בְּשַׁבַּת אֵינָם זֹכִים לְהִתְקַשֵּׁר כָּל כּוֹף מִעֲמֻק פְּנִימִיּוֹת נִפְשָׁם וּמִחֲשֻׁבְתָּם בְּקִדְשַׁת שַׁבַּת בְּאִמַּת, עַל כֵּן בְּהִסְתַּלְק קִדְשַׁת שַׁבַּת נוֹפֵל שְׂכָחָה וְהֶעֱלְמָה, וְהֵם בְּבַחֲיַנַּת זְקֵן שֹׁשְׁבַח תְּלַמּוּדוֹ.

וְעַל יְדֵי שְׁמֻקוּמִין זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת לְקִדְשׁוֹ, וְדַרְשׁוּ רַז"ל זְכָרְהוּ מֵאֶחָד בְּשַׁבַּת, וְאָמְרוּ שֶׁם מֵאֶחָד בְּשַׁבַּת לְשַׁבַּת. וְהִנֵּה לְשׁוֹן זְכָרְהוּ נוֹפֵל בְּיֹתֵר עַל שַׁבַּת שְׁעָבֵר, שֶׁצָּרִיכִין לְזָכוֹר בְּקִדְשָׁתוֹ וְלֹא לְשַׁכַּח. וְעַנִּין מֵאֶחָד בְּשַׁבַּת לְשַׁבַּת הוּא לְזָכוֹר וּלְהַכִּין אֶת עַצְמוֹ עַל קִדְשַׁת שַׁבַּת הַבֵּיא.

אִדָּה בְּאִמַּת הַכָּל אֶחָד, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַכִּין אֶת עַצְמוֹ בְּשִׁלְמוֹת אֶל קִדְשַׁת שַׁבַּת הַבֵּיא, כִּי אִם עַל יְדֵי שְׁמֻקוּשָׁר מִחֲשֻׁבְתָּו הֵיטֵב לְזָכוֹר בְּקִדְשַׁת שַׁבַּת הַעֲבָר שְׂכָבֵר נִפֵּל עָלָיו שְׂכָחָה, וְהוּא לְהוֹט עֲדִין וּמִשְׁתַּזְקֵק אַחֵר קִדְשָׁתוֹ וּמִזְבִּיר אֶת עַצְמוֹ בְּכָל פַּעַם בְּנִעִימוֹת קִדְשַׁת שַׁבַּת הַעֲבָר, וּמִתְהַרֵט מֵאֵד עַל שֶׁלֹּא זָכָה לְקַבֵּל קִדְשָׁתוֹ בְּשִׁלְמוֹת יוֹתֵר פְּנ"ל, זֶה בְּחִינַת שְׁנוֹתֵן כְּבוֹד לְזָקֵן שֹׁשְׁבַח תְּלַמּוּדוֹ וְכוּ', שֶׁזֹּכֶה עַל יְדֵי זֶה לְהַכִּין אֶת עַצְמוֹ בְּשִׁלְמוֹת לְקַבֵּל קִדְשַׁת הַמִּוִּחִין וְהַדַּעַת שֶׁל קִדְשַׁת שַׁבַּת הַבֵּיא, בְּאִפְסָן שֶׁלֹּא יִשְׁכַּח בְּקִדְשָׁתוֹ לְעוֹלָם, וְזֶה עֶקֶר שְׁלֵמוֹת שְׁמִירַת שַׁבַּת בְּבַחֲיַנַּת זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת לְקִדְשׁוֹ. וְעַל כֵּן עַל פִּי רֹב נֶאֱמַר שְׁמִירַת שַׁבַּת בְּלִשׁוֹן שַׁבַּתוֹתֵי שֶׁהֵן שְׁתֵּי שַׁבַּתוֹת, הֵינּוּ בְּחִינַת הַשְּׁתֵּי שַׁבַּתוֹת הַפְּנ"ל, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִשְׁלַמָּה בְּחִינַת שְׁמִירַת שַׁבַּת פְּרָאוֹי, וְאִזּוּ מִיַּד נִגְאָלִין.

יקרא דשבתא סז

מכתב ממוהרנ"ת

טוֹעֲמִיָה

פרשת יתרו

יום ב' יתרו תקצ"א:

אֶהוּבֵי בְּנֵי חֲבִיבֵי וְכוּ'. דַּע בְּנֵי כִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גָּדוֹל מְאֹד, וְאִי אֶפְשֶׁר לְדַבֵּר בְּזֶה כָּלֵל אֶפְלוּ מֵה שְׁמִתְנוּצֵץ בְּלִבִּי, וְקוּיֵנוּ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, רַק חֲזַק וְאַמֵץ וְזִכֹּר הֵיטֵב הֵיטֵב מֵה שְׁאָמַר רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שְׁעָרִיכִין לְהִיּוֹת עֶקְשׁוֹן גָּדוֹל בְּעִבּוּדַת ה'.

זְכוֹר זֹאת הֵיטֵב עֵתָה בְּכֹל יוֹם, וּבְכָרֵט בְּזִמְנֵים הַבָּאִים לְשָׁלוֹם, כִּי יֵצֵטְרֶךְ לָךְ מְאֹד מְאֹד, כִּי עֲדִין אֵין אֶתָּה יוֹדַע מֵה שְׁיִכּוֹל לְעִבֹר עַל הָאָדָם, וְאַפְלוּ אַתֶּם עָרִיכִים לְהִיּוֹת עֶקְשָׁנִים גְּדוֹלִים בְּמַעַט מְעַט עִבּוּדְתְכֶם, וְגַם בְּהֲרָעוֹן וְהַשְׁתִּוְקוּת וְהַכְּסוּפִין עָרִיכִין לְהִיּוֹת עֶקְשׁוֹן גָּדוֹל, לְחַפֵּץ וּלְהַשְׁתִּוֵּק בְּרָעוֹן חֲזַק תְּמִיד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּלְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה, כְּמִבְּאֵר אֶעֱלֵי בְּאֲרִיכוֹת, וְיַעֲבֹר עָלַי מֵה אֲנִי חַפֵּץ אַף עַל פִּי כֵן הָאֲמֶת לְאֲמֶתוֹ שֶׁהוּא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְתוֹרָתוֹ שֶׁהוּא עֵצֶם הָאֲמֶת.

וְזֶהוּ מֵה תְּעִירוֹ וּמֵה תְּעִירוֹ אֶת הָאֲהָבָה עַד שֶׁתְּחַפֵּץ, כְּאֶשֶׁר כָּבַר דְּבַרְנוּ בְּזֶה. יֵתֵר מְזֶה אֵין לְהַאֲרִיךְ כִּי מֵהֶסֶתֶם תִּהְיֶה בְּקִרְוֹב פֶּה בְּחַיִּים וְשָׁלוֹם:

דְּבָרֵי אָבִיךָ הַמְצִיפָה לְרֵאוֹת בְּטוֹבָה הָאֲמֶתִי לְנִצְחָה:

נָתַן מִבְּרִסְלָב:

עלים לתרופה

נדבת הר"ר אריה אשר הכהן רובין הי"ו - לרגל שמחת הולדת נכדתו תחי" אצל בנו הר"ר יחיאל שיחי" למזל טוב

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

רַבְּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה אָמַר:

מַעַד אֶרֶץ הַיִּטָּן דַּעַם שֶׁל אֶרֶץ

~ תרגום ~

צָרִיכִין לְשָׁמֹר עַל הַשְּׂנָה
הַיֵּינוּ לִישׁוֹן כְּרֵאוֹי כְּמָה שְׁעוֹת שֶׁנֶּצְרָךְ

עוֹד אָמַר רַבְּנוּ ז"ל:

הַשְּׂכִיבָה וְהַמְנוּחָה בַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם
כְּמַחְצִית הַשָּׁעָה, אֶף עַל פִּי שְׂאִין
יֵשְׁנִים – הִיא הַתְּחִלָּה שֶׁהַמּוֹחִין.

שיח שרפי קודש החדש ח"ג שעב

עמוד זה נדבתי הר"ר צבי אולנצ'יק הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו אלחנן שיחי' למזל טוב

זמני שבת קודש פרשת יתרו

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:39	4:38	4:54	4:36	4:47	4:36	4:36	4:52
שקיעה ערב שב"ק	5:18	5:17	5:15	5:16	5:17	5:15	4:57	5:14
חצות הלילה	11:42	11:43	11:43	11:39	11:42	11:40	11:35	11:46
עלות השחר	5:17	5:18	5:19	5:17	5:18	5:17	5:50	5:41
עטיפת הטלית	5:40	5:41	5:42	5:40	5:41	5:40	6:19	6:06
נין החמה	6:31	6:32	6:33	6:33	6:32	6:33	7:27	7:04
סוף זמן קר"ש מג"א	8:24	8:25	8:26	8:23	8:25	8:24	8:47	8:43
חצות היום	11:53	11:54	11:54	11:52	11:54	11:52	12:13	12:10
שקיעה יום שב"ק	5:19	5:18	5:16	5:17	5:18	5:16	4:59	5:15
צאת השבת	5:53	5:54	5:54	5:50	5:54	5:51	5:49	6:27
צאה"ש 72 דק'	6:32	6:31	6:29	6:29	6:30	6:29	6:11	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודי"ע 30 דק, בב"ב וח"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בנובה, באומן ובח"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע). עלות השחר (72 ע"פ מע) 16.1 מע. עטיפת הטלית 11.5 מע. ניין החמה במישור כנהוג. סוף זמן קר"ש מג"א 16.1 מע. עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדירים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת משפטים

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
סד.	סד:	סה.	סה:	סו.	סו:	סז.
קפה	קפט	קצ	קצא	קצב	קצג	קצד
כז	כט	לא	לג	לה	לו	לט
צד	צה	צו	צז	צה	צט	ק
תורה י"ב תנינא – איה מקום כבודו						
התורה הזמנית						